

บทที่ 9

ความเหงา...ต้องอยู่ให้เป็น ก้าวผ่านให้ได้

“ความเหงาของคนสูงวัย เวลาเหมือนหยุดนิ่งไม่รู้ว่าเป็นวันอะไร วันเสาร์-วันอาทิตย์ไม่ได้ต่างกับวันอื่น เพราะชีวิตก็อยู่แบบเดิมๆวันๆ ชะเง้อรอ ลูกหลานมาเยี่ยมหรือโทรศัพท์มาคุย คนรอบข้างที่รู้จักคุ้นเคยทั้งญาติเพื่อนต่างทยอยจากไปหรือที่อยู่ก็แก่ไปมาหาสู่กันไม่ได้”